

arbejde indenfor det administrative og budgetmæssige område. Det var derfor nødvendigt, at de i beretningen omhandlede oplysninger blev viderebehandlet og han fandt, at ACABQ ville kunne foretage denne behandling. Andre udvalgsmedlemmer støttede denne betragtning.

Under drøftelsen af generelle koordinations spørgsmål fremhævede flere delegationer, at ACABQ burde vie mere tid til undersøgelse af særorganisationernes budgetter.

Flere delegationer fæstede sig ved mulighederne for koordinering indenfor publikationsområdet, og udvalget vedtog på forslag af den amerikanske delegerede et forslag om, at der blandt de i Genève hjemmehørende særorganisationer oprettedes en arbejdsgruppe, der skulle sørge for bedre udnyttelse af disse organisationers publikationsfaciliteter.

På baggrund af, at den hidtidige formand for ACABQ, hollænderen Jan P. Bannier, trak sig tilbage pr. 1. januar 1971 efter 7 års formandskab, fremkom denne med en redegørelse om betydningen af denne post, der må anses for central indenfor FN's administrative maskineri. Han fremhævede herunder, at såfremt generalforsamlingen ønskede at opretholde denne stillings betydning, måtte den honoreres med en egentlig aflønning. Grunden hertil var bl. a., at formanden måtte afse næsten hele sin arbejdstid året rundt til udvalgsarbejdet, og at det var afgørende nødvendigt, at han var både økonomisk og på anden måde uafhængig af sit hjemlands myndigheder. Flere delegationer støttede hr. Banniers synspunkter, men den sovjetiske delegation tog forbehold heroverfor; man fandt fra sovjetisk side, at ACABQ's arbejde burde indskrænkes til det rent budgetmæssige, og at generalforsamlingen i højere grad burde underrettes om de forskellige synspunkter indenfor ACABQ i stedet for, som hidtil, at blive underrettet om udvalgets flertalsafgørelser.

5. udvalg vedtog efter drøftelserne enstemmigt en resolution, hvis hovedindhold var at sikre, at de i de forskellige beretninger indeholdte oplysninger og rekommandationer blev viderebragt til og viderebehandlet i vedkommende organer og udvalg indenfor FN-systemet. Resolutionen godkendes enstemmigt af generalforsamlingen den 16. december 1970. (Res. 2731 (XXV)).

Gennemførelsen af henstillingerne fra ad hoc ekspertudvalget til gennemgang af FN's og særorganisationernes finansielle forhold.

(Dagsordenens punkt 80).

A. Den fælles inspektørgruppe (JIU).

På 5 møder i tiden 2.-11. november drøftede 5. udvalg spørgsmålet om en forlængelse af den fælles inspektørgruppe (JIU), hvis oprindeligt fastsatte funktionstid udløber pr. 31. december 1971. Generalsekretæren havde anbefalet en forlængelse og støttedes heri af det rådgivende udvalg for administrative og budgetmæssige spørgsmål (ACABQ), der foreslog en toårig forlængelse på eksperimentel basis.

Drøftelserne i udvalget viste en stor spredning med hensyn til opfattelsen af inspektørgruppens værdi rangerende fra den sovjetiske delegation, der ikke fandt, at det af gruppen udførte arbejde modsvarede udgiften ved dens opretholdelse til opfattelsen hos en række vesteuropæiske lande, der fandt dens arbejde både nyttigt og prisværdigt, om end den burde gives tid til at demonstrere sin effektivitet.

Flere ulandsdelegationer fremhævede, at selv om gruppens beretninger på specielle områder bl. a. vedrørende programbudgettering (Bertrand-rapporten) og vedrørende de regionale økonomiske organisationer var væsentlige bidrag til højnelse af FN's effektivitet, ville det være ønskværdigt, om den koncentrerede sit arbejde om de nu i FN anvendte ledelsesformer og de foreliggende finansielle problemer.

Argentina, Frankrig, Indien, Tanzania, Østrig og Øvre Volta fremlagde i udvalget et resolutionsforslag om en toårig forlængelse af gruppen på prøvebasis. Dette forslag, hvori der ytres påskønnelse af det hidtil udførte arbejde, vedtoges enstemmigt af udvalget den 5. november 1970.

5. udvalg vedtog endvidere en henstilling til inspektørgruppen om fremtidig at udarbejde årlige programmer for sit arbejde, at lægge særlig vægt på udførelsen af inspektionsberetninger udarbejdet efter anmodning af FN's rådgivende (legislative) organer samt en henstilling til disse sidste om at tilrettelægge deres møder, således at inspektørgruppens beretninger kan underkastes fornøden behandling.